

CENTRUM MEDIACJI
IZBY ADWOKACKIEJ W WARSZAWIE
Al. Ujazdowskie 49
00-536 Warszawa

DZIECKO – ukryty klient mediacji!

Szczególną rolą mediacji jest ochrona każdego dziecka uwikłanego w konflikt dorosłych, ponieważ proces mediacyjny pozwala skoncentrować się przede wszystkim na potrzebach małoletniego. Mediacja daje możliwość konstruowania optymalnych porozumień, określenia priorytetów poszczególnych członków rodziny, w tym dziecka oraz ustalenia hierarchii interesów.

Pamiętajmy, że skutki separacji, czy rozvodu dotyczą równie mocno dzieci rozstających się rodziców, a w wielu przypadkach krzywdzą nawet bardziej.

- ➔ władza rodzicielska,
- ➔ miejsce zamieszkania dziecka,
- ➔ kontakty rodzica z dzieckiem,
- ➔ wysokość alimentów,
- ➔ ustalenie sposobu korzystania ze wspólnego mieszkania przez czas dalszego zamieszkiwania w nim przez rozwiedzionych małżonków,
- ➔ podział majątku po rozwodzie,

Powyższe kwestie stanowią kluczowy obszar sądowych orzeczeń, które w doniosły sposób oddziałują na sytuację małoletniego. Powołane rozstrzygnięcia nie mogą być zatem obojętne dla dziecka, bowiem realnie wpływają na jego poczucie bezpieczeństwa i stabilizacji. Mediacja z udziałem dziecka jest w takich przypadkach pożądana i celowa.

Przystąpienie do mediacji z udziałem małoletnich będzie także odpowiednie w ramach:

- ➔ tzw. działań naprawczych dotyczących zasad wychowywania dzieci,
- ➔ konfliktów międzypokoleniowych, (np. relacje dziadkowie - wnuki)
- ➔ konfliktów rówieśniczych (np. szkolnych).

W tym miejscu kilka słów należy poświęcić

MEDIACJI RÓWIEŚNICZEJ.

Jak wynika z dyrektywy zawartej w art. 3 § 1. ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich z dnia 26 października 1982 r. „ w sprawie nieletniego należy kierować się przede wszystkim jego dobrem, dążąc do osiągnięcia korzystnych zmian w osobowości i zachowaniu się nieletniego oraz zmiierzając w miarę potrzeby do prawidłowego spełniania przez rodziców lub opiekuna ich obowiązków wobec nieletniego, uwzględniając przy tym interes społeczny.” Wzgląd na dobro dziecka wynika również z treści Konwencji o prawach dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dn. 20 listopada 1989 r. oraz Europejskiej Konwencji o wykonywaniu praw dzieci sporządzonej w Strasburgu dn. 25 stycznia 1996 r. W przypadku konfliktu z udziałem dzieci pożądana jest próba osiągnięcia porozumienia, zanim sprawa zostanie przedstawiona organowi sądowemu, a Państwa - Strony powinny popierać wprowadzenie mediacji.

Jeśli konflikt pojawia się między dziećmi, najlepszy rezultat przynieść może mediacja przeprowadzona przez dziecięcego arbitra. Ministerstwo Sprawiedliwości od kilku lat popularyzuje mediację rówieśniczą jako metodę rozwiązywania konfliktów wśród dzieci i młodzieży na terenie szkoły, placówki opiekuńczo-wychowawczej lub resocjalizacyjnej, w obecności właśnie mediatora rówieśnika.

Udział małoletniego w mediacji nie zawsze jednak będzie wskazany. Może być nieodpowiedni z uwagi na niski wiek dziecka, ale także, gdy już nastąpiła eskalacja konfliktu rodzicielskiego. Jeśli występuje w sprawie ewidentny brak porozumienia między rodzicami, co do potrzeb dziecka i brak ich gotowości do akceptacji tych potrzeb, mediacja również nie jest właściwym sposobem eliminacji problemu. Skrajnym przypadkiem, który wykluczy mediację jest występująca w rodzinie przemoc i uzależnienie oraz niechęć rodzica do utrzymywania po rozwodzie relacji z dzieckiem.

Jedną z najważniejszych zasad towarzyszących włączaniu małoletniego do procesu mediacyjnego winna być dbałość o nieczynienie z dziecka arbitra w sporze rodziców. Już sama zmiana w strukturze rodziny jest dostatecznym obciążeniem dziecka, które boryka

się często z poczuciem winy, wstydem, bądź utratą zaufania do rodziców.

Rolą mediatora jest więc uwzględnienie potrzeb dziecka i jego sposobu postrzegania problemu poddanego pod mediację z jednoczesną dbałością o jego równowagę psychiczną i relacje z rodzicami.

O autorze artykułu

Agnieszka Krukowska

Adwokat/ Mediator, wpisana na listę adwokatów Izby Warszawskiej. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Zawód adwokata wykonuje w ramach własnej kancelarii adwokackiej o profilu ogólnym. Posiada bogate doświadczenie w windykacji należności trudnych. W obszarze jej zainteresowań zawodowych pozostają sprawy karne oraz ochrona praw zwierząt. Pełni funkcję Przewodniczącej Sekcji Prawa Zwierząt przy ORA w Warszawie. Mediuje w sprawach gospodarczych, cywilnych, rodzinnych i karnych.